

slægtninge samt med arveladeren ubeslægtede. I forslaget er disse 2 afgiftsklasser — af hvilke klasse C kun har ringe afgiftsmæssig betydning — slået sammen i een afgiftsklasse (forslagets klasse C).

Endvidere foreslås progressionen i afgiftsskalaerne forøget — i afgiftsklasse A dog kun for arvebeløb over 50 000 kr., og i afgiftsklasse C (der afløser klasse C og klasse D) kun for arvebeløb over 5 000 kr.

På den anden side hæves i afgiftsklasse A det afgiftsfri arvebeløb fra 2 000 til 5 000 kr., og der foreslås en nedsættelse af afgiftsbeløbene for arvebeløb mellem 5 000 og 50 000 kr., hvilken nedsættelse dog særlig får betydning for de mindre arvelodder. I den nugældende afgiftsklasse D (forslagets klasse C) sker der en nedsættelse af progressionen for arvelodder mellem 1 000 og 2 000 kr.

Til brug ved sammenligningen mellem skalaerne i nærværende lovforslag og skalaerne i loven af 1922, som ændret ved 1947-loven, er som bilag til bemærkningerne medtaget en oversigt over satserne efter gældende lov og efter forslaget (dels over procentsatserne, dels over afgiftsbeløbene).

Endelig foreslås afgiften af arv, der tilfalder staten, kommuner, kirker, foreninger, selskaber, stiftelser, legater og lignende, forhøjet til 35 pct. (nu 30 pct.), dog at finansministeren bemyndiges til at nedsætte arveafgiften til 15 pct. (nu 10 pct.), når arven tilfalder offentlige institutioner, foreninger, selskaber eller stiftelser med almenvælgørende eller andet almennyttigt formål, jfr. loven af 1922 § 2, sidste stk., og § 3, stk. 4, 2. led, som ændrede ved loven af 1947.

Da gaveafgiften svares efter arveafgiftssatserne, medfører de foreslåede forhøjelser og nedsættelser af disse også en forhøjelse og nedsættelse af gaveafgiften.

Afgiften af arv og gave er (på grundlag af den afgiftspligtige arve- og gavemasse i finansåret 1951—52) beregnet til efter forslaget at indbringe ca. 48 mill. kr. mod efter gældende lov ca. 35 mill. kr.

Af det samlede provenu af arve- og gaveafgift foreslås for finansåret 1954—55 og efterfølgende finansår 20 pct. overført til den ved lov nr. 230 af 27. maj 1950, som ændret ved lov nr. 216 af 7. juni 1952, jfr. lov nr. 217 af 7. juni 1952, oprettede „Ungdommens uddannelsesfond“.

ad § 1 og 2.

Her henvises til de indledende bemærkninger.

ad § 3.

Ændringen er en følge af, at det afgiftsfri beløb i § 2, klasse A, sættes op fra 2 000 kr. til 5 000 kr., samt af, at afgiften af arvebeløb på 5 000 kr. sættes ned til 20 kr. (0,4 pct.).

ad § 4.

Angående tidspunktet for afgiftspligts indtræden i § 2, klasse A, bemærkes:

Arveafgiftspligten indtræder som almindelig regel ved arveladers død, jfr. lovens § 10.

Gaveafgiftspligten indtræder normalt efter udløbet af det kalenderår, i hvilket gaven er ydet, jfr. lovens § 45.

Den i stk. 2 foreslåede regel har i praksis været fulgt tidligere, hvor der ved en afgiftsberegning skal ske sammenlægning mellem erhvervelser før og efter en ny arveafgiftslovs ikrafttræden, og blev ved ændringen i 1947 lovfæstet, for så vidt angik denne lov. Det må anses for praktisk og ønskeligt, at samme princip lovfæstes for sammenlægninger mellem erhvervelser efter nærværende lovs ikrafttræden og tidligere erhvervelser.

ad § 5.

Idet der iøvrigt henvises til det af undervisningsministeren samtidig med nærværende lovforslag forelagte forslag til lov om Ungdommens uddannelsesfond's forvaltning og virksomhed (ændring af lov nr. 217 af 7. juni 1952), bemærkes, at det beløb, der årligt skal overføres til nævnte fond, med et årligt afgiftsprovener på ca. 48 mill. kr. vil udgøre ca. 9½ mill. kr.